

Οι έννοιες «αγιότητα» και «άγιος» (+Ανδρέα Θεοδώρου, Καθηγητή Πανεπιστημίου)

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Η αγιότητα είναι βασική ιδιότητα της ενέργειας και της φύσεως του Θεού. Σημαίνει απουσία από την πανακήρατη φύση κάθε ίχνους κακίας, στην οποιαδήποτε μορφή της. Ο Θεός είναι οντολογικά άγιος, διότι η ουσία του είναι «φύσει αγαθή». Η κακία αφ' έτερου είναι οντολογικά ανύπαρκτη. Δεν ανήκει στην κλίμακα των υπαρκτών όντων, αλλά είναι επιφαινόμενο. Φαίνεται, δεν είναι, και λαμβάνει την υπόστασή της εκεί, όπου τα λογικά όντα απομακρύνονται ελεύθερα από το Θεό. Όπου απουσιάζει το αγαθό, εκεί εμφανίζεται η αμαρτία, η όποια εξαφανίζεται, όταν εμφανιστεί πάλιν εκείνο (το αγαθό). Έτσι και το φως, όταν αναχωρεί, παραχωρεί τη θέση του στο σκοτάδι, το οποίο με τη σειρά του αφανίζεται, όταν επανεμφανιστεί εκείνο.

Στο στάδιο της θείας οικονομίας, η αγιότητα του Θεού είναι η θεία του ενέργεια στην πολλαπλή σχέση της προς τις ελεύθερες πράξεις των λογικών κτισμάτων.

Από τη θεία ενέργεια απορρέει και προς αυ-τήν αναφέρεται κάθε ιδέα κτιστής αγιότητας. Ο Θεός, ως δημιουργός, έθεσε στα όντα την ηθική τάξη και τους ηθικούς νόμους του την τήρη-ση των οποίων απαιτεί, τιμωρώντας τις όποιες παραβάσεις τους. Από την άποψη αυτή ο Θεός είναι δίκαιος, και κατ' επέκταση κριτής των ηθικών ενεργειών των πλασμάτων του. [\(περισσότερα...\)](#)